

Ο ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ

(Χαρισμένες από την Δνίδα 'Αλικην Διπλαράκου στο «Μπουκέτο»)

IV
Συνεχίζουμε και σήμερα τις τό-
σο απολαυστικές, τις τόσο χαρα-
κτηριστικές και άμμητες επιστο-
λές, τις οποίες έλαβε η Μις Εύ-
ρωπη—δίδς 'Αλικη Διπλαράκου από
τους άπανταχού της οικονομικής
θαιμιστάς της.

Και νά πρώτα-πρώτα ή επιστο-
λή ενός 'Αθηναίου ώμοιολόγρου,
αισθητικού, αλλά και φιλοσόφου,
ό οποίος δέν διατάζει—σε καλό
τον!—να ψάλλη τόν άναβαλομένο

στην δίδα Διπλαράκου.

Και τί δέν της γράφει, ó άθεόφοβος, ó θεοσκοτομένος!... Δια-
βάστε :

Αθήναι 28/1/30.

Δεσποινίς,

Πιθανόν παρά τας άπασχολήσεις σας τών ήμερών αυτών να
κατορθώσετε να ριζείτε μία ματιά στις γραμμές αυτές που δέν
ένδιαφέρουν κανένα άλλα πού θα κινήσουν ίσως την περιέργειά
σας.

Η κοινή ευγένεια άπαιτεί να σας συγχάρω πρώτα για την
έκλογήν σας ως ώραιότερας τών 'Ελληνίδων. Έν τούτοις δέν τό
κάνω αυτό γιατί δέν θα είχε καμμία σημασία.
Σας έχω ιδεί μερικώς φορές και παρετήρησα ότι έχετε έκείνο
πού «αματά» τόν άνδρα και γενικώς τόν καλλιτέχνη. Προς Θεού
μή τό νομίζετε αυτό ως άρχην έρωτικής έξο-
μολογήσεως.

Χθές από τις έφημερίδες έμαθα τό όνομά
σας και την έκλογήν σας. Έν παρενθέσει πρέ-
πει να υποβάλετε μήνυον διά τας δημοσιευ-
θείσας φωτογραφίας σας.

Όπως ήταν φυσικό σκέφθηκα ότι θα παν-
τρευθήτε, άρκετά γρήγορα μάλιστα. Θα πάρε-
τε βέβαια κάποιον τής «σειράς» σας, νέον,
ώραιο, ίσως πλούσιον, και έπο-
μένως 99 ο/ο τουλάχιστον β λ ά-
κ α !...

Δέν ξέρω πώς, σάν σε ται-
νία, είδα δόκλιση τή ζωή σας
να κυλή τυπική, κοσμική, χω-
ρίς δράσι, σχεδόν άνιαρή. Η
γυναίκες συνήθίζουν να ζούν
πάντοτε με όνειρα μέχρις ότου
παντρευτούν. Νέες και ώραιές,
δέν μπορούν φυσικά να φιλοσο-
φήσουν.

Σας έξορκίζω, δεσποινίς, προσπαθήσατε όσο μπορείτε να ζη-
οετε περισσοτέρως αυτές τις έντυχιές μερες για σας. Την έν-
τυχία την έχει κανείς όταν δέν την ζητά.

Κρατήσατε καλά τις σημερινές έντυχιές σας για να μπορείτε
άργότερα να παραδείσθε σε μία γλυκεία νοσταλγία. Η πρέπει
να βλέψη κανείς κατίματα την πραγματικότητα ή να μη εγκα-
ταλείπει ποτέ την όνειροπόληση...

Πιθανόν να σας φαινονται παραδοξα αυτά, πιθανότερον να
τά θεωρήσατε ως κοιταμάρες. Πάντως δέν με ένδιαφέρει. Άλ-
λωστε και έγω δέν ξέρω γιατί σας τό γράφω.

Κρίνων ήδη την καλλονήν σας έντελώς ψυχρά, θα έλεγα ότι
πράγματι είσθε μία έξιδανικισμένη, μία ραφινισμένη διασφρα
μέ έκφραση... άνέκφραστον με εύκινες και λέξεις. Το σύνολον
παρουσιάζει βέβαια γραμμήν, ή γάμψες σας ίσως εινε λίγο άδυ-
νατες...

Πάντως δέν θα επιτύχετε στο Παρίσι, διότι θα έχετε αντι-
πάλους με σώματα καλοδέμια σύμφωνα με την αντίληψη του
sport. Έκτος έν κρηθήτε από καλλιτέχνας έκλεπτυσμένων γού-
στων, άρκετά απάνω.

Όσο για τας έν 'Ελλάδι αντιπάλους, όλίγος οικτος άλλα και
ικυρά ερωτικά άπαραίτητη. Με την πεποίθησιν ότι θα σας έκού-
σασα άρκετά.

Υ. Γ. «Τό πλήρες όνομα μου προφανώς δέν σας ένδιαφέρει.
Σας είμαι έντελώς άγνωστος».

***

Νά τώρα κ' ένα συγχαρητήσιον, στο όποιο ή Μις Εύρωπη γίνε-
ται... δεσποινίς Εύρωπή :

Newark N. Y. 3/14/1930.

Δεσποινίς 'Αλικη Διπλαράκου

εις 'Αθήνας.

Σας συνχάρω έγκαρδίως διά την 'Εκλογήν σας ως Δεσποινίς
'Ελλάς—και Δεσποινίς Εύρώπης σας εύχομαι και εις 'Ανώτερα.
Διατελώ μετ' ένθέρμου άγάπης

Δεσποινίς 'Ο. Σ...>

Ίδου άκόμα και μία φιλική επιστολή, άρκετά έκτενης κ' άτε-
λειωτη από την Κύπρον, γεμάτη ιδιαιτέρα κ' έξομολογήσεις :

Λευκωσία Κύπρου 6 Μαρτίου 1930.

'Αγαπητή Δίς Διπλαράκου,

Κάπως παράξενο θα σας φανή, αγαπητή «Μις Εύρωπή» ό-
ταν πάρετε αυτό τό γράμμα, μα δέν μπόρεσα να καταπνίξω τά
αισθήματα πού γεννήθηκαν στη ψυχή μου για σένα, από την
στιγμή πού για πρώτη φορά αντίκρισα την φωτογραφία σας
στις έφημερίδες και στά περιοδικά ως «Μις Εύρωπή», ως ή
ώραιότερα γυναίκα τής Εύρώπης. Μα σι' αλήθεια αγαπητή 'Α-
λικη, άν μου επιτρέπετε να σας όνομάω έτσι, είσθε όχι δευτέρα
'Αφροδίτη, αλλά ή 'Αφροδίτη ή ίδια, ξανογεννημένη, ένα πλά-
σμα αϊθέριον και μαγικό πού τούτνιαζαν χέρια ούράνια, πού γεν-
νήθηκε σάν από τούς άφρούς τής θαλάσσης. Είσθε ώραιότερα τής
'Αφροδίτης γιατί ή 'Αφροδίτη ώραία εινε, και, μα άψυχη, ένω
έσείς είσθε έμψυχομένη. Είσθε ένα πλάσμα πού δέν έφτιαξε άλλο
ό Θεός, απ' ότι βέβαια διαβάω και βλέπω, ένν πλάσμα πού συνη-
κετρώνει όλα τά χαρίσματα—κάλλος, πλαστικότητα, έξυπνάδα,
μόρφωση και άγρότητα. Άχ Θεέ μου ! Θα είσθε τρισυγχυμένη
Δίς 'Αλικη. Μα δέν είσατε μόνο έσείς, άλλα και γώ. Φαν-
τασθήτε με να τρέχω απ' εκεί και απ' εδώ προσπαθούσα να βρω
φωτογραφίες σας, γιατί είσθε κάτι έξαιρετικό, κάτι απάνω. Εί-
σθε ένα λουλούδι πού μόλις φύτρωσε και έσχυσε την μουρούδι
όν, όχι μόνο στο στενό τον κύκλο, αλλά σ' όλην την 'Υφήλιον,
πού ή φήμη τον έφθασε σ' αυτό τό μικρό και άγνωστο νησί, πού
έχω την περηφάνεια να καλώ την Πατρίδα τής 'Αφροδίτης, τής
αδελφούλλας σας.

Μόνον πού εού δέν γεννήθηκες από τούς
άφρούς τής θαλάσσης, άλλα από την τρισυ-
γχυμένη μαουόλλα σου, πού την έντυχία της
τη μοιράζεται ή δική μου μαμά.

Έγω αγαπητή Δίς 'Αλικη είμαι διασώτης
του ώραιου όπως όλοι στο σπήτι. Μα δέν σας
άγάπησα μόνο γιατί είσθε ώραία, γιατί είσθε
'Ελληνοπούλλα και μάς τιμήσατε, άλλα άκόμη
γιατί συγκεντρώνεται στην ψυ-
χή σας και στην καρδιά σας αϊ-
σθήματα και προτεγήματα σπά-
νια.

Τώρα πού σας έγραφα λίγες
απ' τις άνέκφραστες έντυχι-
σεις μου, θα σας γράψω και λί-
γα από την ζωή μου, για να έ-
χετε μία ιδέα αυτής πού τόλη-
σε να σας γράψη χωρίς να την
ξέρετε.

Είμαι τώρα 17 χρονών, πα-
ρηκολούθησα τό 'Ελληνικό σχο-
λείο τής Λευκωσίας ίσα με την όγδόη τάξη και κατόπι πήγα στας
ώραιας 'Αθήνας την πατρίδα σας, τή χώρα τών γραμματικών και
του πολιτισμού. Εκεί τελείωσα την έννάτη τάξη στο Γυμνάσιον
τής Κας Κρίκου. Γνώσιμα πολλά παιδιά, κ' έχω έκμοι μία από
τις καλύτερες μου φίλες. Μπορεί να κάνω και κανένα ταξιδίον
τό καλοκαίρι. Όταν γύρσω πέρα στην ένδώ 'Αμερικανική 'Ακα-
δημία και τώρα τελειώνω.

Μιλώ τά 'Ελληνικά, Γαλλικά και 'Αγγλικά. Παιζώ μιλών όχι
και πολύ σπουδαία, άλλα μ' άρέσει. Sports, tennis, basket-ball
εινε τά αγαπημένα μου παιχνίδια. Φέτος θ' άρχίσω να παίξω
hocky και μπαθβίον να δόηω άποκικνητόν.

Χοροί, Όεατρα, Κινηματογράφοι μαζί με τά sports με ένθου-
σιάζουν. Από μικρή πηγαίνα στους χορούς, και τώρα πού μεγά-
λωσα, τό σχολείο μου δέν τό επιτρέπει, και έτσι δέν πάω.

Δέν πιστεύω, ύπέροχη 'Αλικη, να με περιφρονήσετε τόσο πο-
λύ ώστε να μη μου κάνης μία μικρή χάρη πού θα σού ζητήσω.
Θέλω 'Αλικη να μού στείλης μία από τις ώραιότερες σου φωτο-
γραφίες, λέω ώραιότερες γιατί σε πολλές είσαι άδικημένη.

Νομίζω πώς σε καμιά δέν είσαι πραγματική. Σε φαντάζο-
μαι άσυγκρίτως ώραιότερα. Σε φαντάζομαι μ' ένα φιτισμένο σώ-
μα καμωμένο από χέρια μεγάλου καλλιτέχνου—έγινε απ' τόν με-
γαλύτερο καλλιτέχνη—μ' ένα άγαλμισμένο σώμα.

Όέλω αγαπητή σου για τή φωτογραφία σου για να την έχω στο
δωμάτιό μου, κ' έτσι μία μέρα να μήν περσίη χωρίς ν' αντίκρύ-
σω τό ώραίο σου πρόσωπο.

Και μία άλλη χάρη, 'Αλικη ! Νά καταδεχθήτε να 'οθής έδώ
στο μικρό αυτό νησί τις Μεσογείου, πού μ' έλο τόσο καλό ή-
ποδουλωμένο, δέν έχασε τίποτε τό 'Ελληνικό, για να σε δώσω,
ώ άγγελε τών άγγέλων.

Τώρα σ' αφήνω εύχαριστώντας σε για την τόση σου ευγένεια
να δώσης έστω και λίγα λεπτά για να διαβάσης αυτό τό γράμμα
πουχεται από μία άγνωστη Κυπρία πού χαιρείται στην έντυχία
σου και θα συμπονεση κάθε σου δυστυχία, πού έλχομαι ποτέ να
μήν τή δοκιμάσης».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες επιστολές.